

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha – západ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 06.09.2016 samosoudcem JUDr. Tomášem Jurečkem takto:

obžalovaný

P■■■■ **Š**■■■■,

nar. ■■■■ v Jaroměři, dělník, bytem ■■■■,

je vinen, že

1. dne 31.3.2016 v době od 21:25 hod. do 21:35 hod. po předchozí konzumaci alkoholických nápojů a slovní rozepři s hosty restaurace Na hřišti v obci Průhonice, okr. Praha-západ, úmyslně rozbil skokem s napřaženým loktem čelní sklo náhodně vybraného osobního vozidla zn. ■■■■, RZ ■■■■, které bylo zaparkované v ulici Dobřejevická v obci Průhonice před restaurací Na hřišti, čímž způsobil poškozenému V ■■■■ Ř ■■■■, nar. ■■■■, na vozidle škodu ve výši 23.065,-Kč,
2. dne 31.3.2016 v době od 21:35 hod. do 22:00 hod., v obci Průhonice, v ulici V zahradách, okr. Praha-západ, pod vlivem alkoholu napadl v úmyslu vyhnout se postihu za jeho předchozí výtržnické jednání popsané v bodu 1) přivolanou dvoučlennou hlídku Obecní policie Průhonice ve složení strážník č. 05 J ■■■■ Š ■■■■ a strážník č. 09 S ■■■■ Č ■■■■, a to tak, že nedbal předchozí výzvy strážníka J ■■■■ Š ■■■■ k zanechání svého protiprávního jednání, s tím, že jinak proti němu bude použito donucovacích prostředků, a pokusil se pravou rukou udeřit do obličeje strážníka J ■■■■ Š ■■■■, který úder částečně vykryl levou rukou, následně strážníka J ■■■■ Š ■■■■ kopl do levého boku a strhl ho na zem, kdy se ho oběma strážníkům podařilo zajistit pomocí hmatů a chvatů, a kdy přesto dále kladl aktivní odpor a služební pouta se mu proto podařilo přiložit až po příjezdu hlídky Policie ČR a

během tohoto svého jednání poškodil strážníku J. Š. mobilní telefon zn. Huawei, čímž mu způsobil škodu ve výši 3.500,-Kč,

příčemž uvedených skutků se dopustil přesto, že byl m.j. pravomocným rozsudkem Okresním soudem Náchod ze dne 30.8.2013 sp.zn. 11T 163/2013, odsouzen pro přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1,2 písm. a) tr. zákoníku,

tedy

pod bodem 1)
jednak poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,
jednak se dopustil na místě veřejnosti přístupném výtržnosti a takový čin spáchal opětovně,

pod bodem 2)
jednak užil násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby,
jednak se dopustil veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a takový čin spáchal opětovně,

čímž spáchal

pod bodem 1)
jednak přečin poškození cizí věci dle § 228 odst. 1 tr. zákoníku,
jednak přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2, písm. a) tr. zákoníku,

pod bodem 2)
jednak přečin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1, písm. a) trestního zákoníku,
jednak přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2, písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 358 odst. 2 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12(dvanáct) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 84 tr. zákoníku, § 85 odst. 1 tr. zákoníku se mu výkon trestu za současného vyslovení dohledu nad obviněným v rozsahu stanoveném trestním zákoníkem **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 48(čtyřicet osm) měsíců.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** poškozenému V. Ř., nar. , škodu ve výši 5.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená Česká podnikatelská pojišťovna, a.s. Vienna Insurance Group se sídlem Pobřežní 665/23, Praha 8, IČ: 63998530 odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobu pachatele, míru jeho zavinění a jeho pohnutky, stejně tak polehčující a přitěžující okolnosti; přihlédl též k osobním

a rodinným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k jeho chování po činu a dospěl k závěru, že je ještě možné obžalovanému uložit takový druh trestu, který nebude přímo spojen se ztrátou jeho svobody, tedy trest odnětí svobody podmíněný, byť byl jako mladistvý v minulosti opakovaně soudně trestán i trestním opatřením obecně prospěšných prací. Přehlédnout zejména nelze samotný charakter spáchané trestné činnosti, nižší stupeň společenské škodlivosti jednání pachatele, jeho doznání jako polehčující okolnost a úhradu jím způsobené škody.

Ze shora uvedených soud, s přihlédnutím k ust. § 55 odst. 2 tr. zákoníku, uvedený druh a výměru trestu považuje za dostatečně motivační pro obžalovaného, neboť jeho účelem není jen obžalovaného potrestat, ale zejména docílit stavu, kdy si obžalovaný uvědomí nejen nesprávnost a nezákonnost projednávaného činu, ale že do budoucna přehodnotí způsob svého života, přijme za něj plnou zodpovědnost a pohrůžka trestem odnětí svobody jej přiměje nejen k řádnému životu a plnění povinností, které mu vyplynou z jeho jednání. A protože obžalovaný přeci jen jeví sklony k násilné trestné činnosti, dospěl soud k závěru, že je třeba zvýšeně sledovat chování obžalovaného po dlouhou dobu tak, aby se soud mohl o správnosti vyslovených předpokladů přesvědčit. Proto byl obžalovanému uložen dohled probačního úředníka, který má nejen dohlížet na chování obžalovaného na svobodě, ale i mu pomoci v situacích, které by obžalovaný mohl opět řešit v rozporu se zákonem.

Výměru trestu tedy soud volil s ohledem na uvedené okolnosti, ještě hluboko ve spodní polovině zákonné trestní sazby tak, aby pohrůžka trestem byla pro obžalovaného dostatečně motivující. Proto soud obžalovanému stanovil i přiměřenou delší zkušební dobu podmíněného odsouzení z důvodů shora rozvedených. Trest samotný pak byl ukládán za více trestných činů dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku jako trest úhrnný.

Oslyší-li však obžalovaný varování soudu, nezbude pak, a to i během zkušební doby podmíněného odsouzení s dohledem, než přeměnit uložený podmíněný trest odnětí svobody v trest nepodmíněný a zařadit obžalovaného pro jeho výkon do příslušné věznice.

Protože se poškozený řádně a včas připojil s nárokem na náhradu škody a soud její výši ke dni vyhlášení rozsudku řádně zjistil z provedeného dokazování, zavázal obžalovaného k povinnosti její náhrady, jak mu to ukládá ust. § 228 odst. 1 tr. řádu. Poškozená Česká podnikatelská pojišťovna, a.s. Vienna Insurance Group se sídlem Pobřežní 665/23, Praha 8, IČ: 63998530 byla se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních proto, že obžalovaný prokázal, že tuto poměrnou část škody v rámci nároku poškozené již ke dni vyhlášení rozsudku uhradil a nárok poškozené tak již byl uspokojen.

Z těchto důvodů soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha – západ. Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 6. září 2016

JUDr. Tomáš Jureček, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Petra Nykodýmová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 29.11.2016 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 29.11.2016, čj. 13To 419/2016-166
Doložku připojila dne 7.2.2017 Růžena Kalinová